

ститѣ дървета, въ рѣката до селската черква, сж прекарвали сѣмейно най-приятно около 40 сливенци, спомнейки си за подобни „муабети“ въ Селището, Айвалж-дере или Адата.

Година 1904.

Четвъртата среща на сливенци е станала на 23 януарий 1904 г., въ „Славянска беседа“. Избрано е ново настоятелство въ съставъ: Председателъ — полковникъ Д. Вълнаровъ, секретарь — Сим. Табаковъ, членове: запасенъ полковникъ Хр. Гюдмезовъ, инж. Г. Атанасовъ, инж. Юр. Дановъ и допълнителни: инж. В. Салабашевъ и майоръ Д. Русчевъ. Секретарь е прочелъ рефератъ: „Развой и значение на Сливенската дружба“. Сжщата вечеръ е изпълнена на мандолина „Сливенска мазурка“, композирана тоже отъ Сим. Табаковъ. Веселбата е била голѣма; имало е декламация, лотария, хора, танци и пр.¹⁾

Година 1905.

Годишната среща се е състояла на 22 януарий, въ локала „Роялъ“ на Смолници (гдето сега е „Българска Банка“).

Председателътъ на Дружбата, полковникъ Вълнаровъ, откривайки срещата изтъкналъ, че Сливенската Дружба е най-стара въ столицата и, че тя е послужила за образецъ на другитѣ такива, които напоследъкъ станаха доста много. Не трѣбва сжщо да се забравя, че тя се е заела съ една много сериозна работа — написването историята на града Сливенъ.

Следъ това той изложилъ последователно, кои сж били първитѣ инициатори за основаване на Дружбата, кога и где сж станали досегашнитѣ годишни срещи и по-важнитѣ дѣла, които сж извършени презъ тоза време.

Съгласно чл. 3 отъ устаза, избранъ е новъ управителенъ комитетъ въ съставъ:

- 1) Юрданъ Данчевъ, председателъ на Апелативния сждъ;
- 2) Юрданъ Божиловъ, учителъ;
- 3) Д-ръ Спиридонъ Ганевъ, професоръ;
- 4) Теодоръ Бъчваровъ, редакторъ на сп. „Родина“;
- 5) Подполковникъ Тодоръ Бояджиевъ;
- 6) Поручикъ Дечевъ Иванъ и
- 7) Поручикъ Дамяновъ Иванъ.

Следъ това председателътъ на Комитета за историята на Сливенъ, Д-ръ Д. Минковъ, въ нѣколко думи очерталъ състоянието на фонда и добавилъ, че благодарение на щедрата подкрепа на Сливенското общинско управление, въ скоро време идеята ще бжде реализирана.

¹⁾ За нея и следующитѣ години до 1910, даваме само кратъкъ отчетъ, едно, защото настоятелствата не сж развили нѣкаква особена деятельность и второ, понеже въ „Бележника на Дружбата“ не е казано нѣщо повече за тѣхъ.